

Jornada UOC Corporate 2017

Professionals competents per a organitzacions intel·ligents

IBM Client Center, Madrid

Bon dia.

El segle XX va ser, en bona mesura, el final d'un món de compartiments estancs. Fins aleshores tot tendia a una perfecta separació: des de les etapes de creixement fins als interessos, passant per la pròpia vida.

Hi havia l'etapa formativa, la productiva...Hi havia qui feia recerca i hi havia qui produïa... Això avui ja no és així i en som tan conscients que, fins i tot, s'han normalitzat expressions com "**modernitat líquida**", del sociòleg **Zygmunt Bauman**.

Aquesta difuminació de les fronteres s'ha vist accentuada per l'aparició de les noves tecnologies. Ho veiem, per exemple, en la generació de coneixement. La universitat n'ha perdut l'exclusivitat i, sense renunciar al foment de la innovació, ha hagut d'incorporar un paper de node actiu, de connector i facilitador d'intercanvis entre els nous generadors de coneixement: empreses, hospitals, museus i centres de tota mena.

*«Sense intercanvi, el coneixement mor.
Només mitjançant la connectivitat,
la innovació multiplica els seus efectes.»*

Aquesta difuminació de les fronteres també s'observa en l'educació ja que, actualment, aquesta ja no està limitada als primers anys de vida, sinó que la formació ens acompanya durant tot el nostre trajecte professional.

Models educatius com el de la UOC varen néixer, precisament, per satisfer aquesta creixent demanda de formació i d'actualització. Sense menystenir la importància del "saber", cal tenir present la necessitat del "saber fer".

En aquest sentit, programes com els doctorats industrials ens mostren les bondats d'una col·laboració entre universitat i empresa en què es combinen tant els "sabers" com els "sabers fer".

A més, l'aprenentatge en línia en general, i el nostre model educatiu en particular, s'han mostrat especialment adients per a l'adquisició de competències valorades pels ocupadors, com ara la capacitat de resolució de problemes, el treball en entorns digitals, el compromís social o la capacitat per a organitzar la informació i el temps.

Projectes com el de UOC Corporate accentuen aquest tret fundacional i fonamental, tot aspirant a esdevenir un laboratori d'innovació en e-learning adaptat a les empreses.

Cada cop som més a prop del que anomenem la indústria 4.0. És a dir, empreses altament digitalitzades que veuen, en les noves capacitats cognitives derivades de la intel·ligència artificial, la robòtica i la internet de les coses, una oportunitat única per a millorar el rendiment i l'eficiència operativa dels seus negocis.

«Aquesta nova revolució industrial canviarà, de manera ineludible, els models de fer negoci, els estils de lideratge i les relacions laborals i organitzatives.»

Canvis que, lògicament, desperten multitud d'interrogants ètics, jurídics i laborals que inquieten els professionals i els equips de recursos humans de les empreses.

Amb aquesta jornada, la UOC vol aportar el seu coneixement per ajudar a entendre i aprofitar aquest tsunami. Perquè és evident que primer necessitem comprendre les repercussions d'aquests avenços, però seguidament cal disposar de les claus per a incorporar aquesta tecnologia i ser capaços d'aprofitar les oportunitats dels nous negocis de futur, sense perjudici dels professionals.

Amb els diferents ponents avui aquí presents volem evidenciar com formació i lideratge, talent i innovació són el camí més segur a l'hora d'encarar el futur i de garantir l'èxit empresarial i professional.

La resta, ho sabem, és incert. Treballem en entorns competitiu i en mercats sotmesos a canvis constants, on cal fer-se sentir i respectar amb la feina ben feta. D'aquí la importància de treure el màxim rendiment al talent de cada professional, de fomentar la innovació, d'invertir en formació i de disposar de bons lideratges.

Al capdavall, dirigir una empresa, com dirigir una orquestra, té molt d'aventura col·laborativa... Veurem si **Sílvia Sanz, directora de l'Orquestra Metropolitana de Madrid i el Cor Talía**, comparteix aquesta visió i, com Riccardo Muti, pensa que un director ha de guiar més que manar.

«Personalment, penso que la maduresa, tant personal com professional, consisteix precisament a saber guiar tota la intel·ligència col·lectiva disponible vers un mateix objectiu. Ajudar-los en aquest repte és la nostra missió.»

Moltes gràcies.

Josep A. Planell